

Ectissimè fieri, si *Spiritum S. in sermonibus*
sive Ecclesiasticis sive scholasticis aut co-
cumbē aut Iōpi aut Linguis aut Vento compa-
remus, nemo facile eorum, qui vel ex
professo Theologi vel alias pie eruditī
sunt, in dubium vocaverit, quām heic & praeuntem &
præmonstrantem, immo confirmantem atq; approban-
tem habeamus sacram Scripturam. Alias Scripturā ta-
cente quis loquatur? Non afferamus stateras dolosas (inquit
B. Augustinus l. 2. de Baptism. contra Donatist. c. 6. &
ex eo Martinus Chemniti⁹ part. I. Examin. Concilii Tri-
dentini) ubi appendamus, quod volumus, & quomodo volu-
mus, pro arbitrio nostro dicentes, Hoc grave est, hoc leve:
Sed afferamus divinam stateram de scripturis sanctis, tamquam
de thesauris Dominicis, & illā quid sit gravius, appendamus; imd
non appendamus, sed à Domino appensa recognoscamus. Recte
loquitur sanctus Episcopus & saluberrimè monet. Inde
& Polycarpus Lyserus (Harmon. Evangel. c. CXXIV.)
ubi de decem leprosis commentatur & allegoriarum me-
minit, hæc interseruit: Juniores concionatores parce ijs ut an-
sur, ne cum Origene & Judais omnia in allegorias commutent; nisi
enim ille in Scripturā certa & firma fundamenta habeant, satius
est illas omittere, quam ineptè aut citra fructum ijs uti. Unde
cum B. Lutherus alicubi scripsisset, Ego odi allegorias, ita
eum excusat D. Salomon Glassius (lib. II. Philol. Sacræ
part. I. tractat. 2. sect. 3.) quod denotet allegorias ἀγέρασ,
in Scripturam illatas, contortas, alienas & nimis crebras, quales
ibidem statim adducit ex Alphonso Salmerone. Nempe,
quod quidam hominis creationem ex fabulâ Promethei,
CHRISTVM bis natum ex Patre & ex matre ex fabulâ Semeles
& Jovis (quod non sine blasphemia dici potest) itemque
Minervæ & Danaës, quæ ex imbre aureo supernè in eam
*delapso conceperit & pepererit, probare conati fuerint.
 Quidam concionator* (pergit B. Glassius) *CHRISTI per-*
secutionem.